

La Fundació La Mirada edita les cartes d'Armand Obiols a Mercè Rodoreda

Es va presentar ahir el llibre 'Cartes a Mercè Rodoreda' a l'espai Ventura de Sabadell

Ahir al vespre es van presentar les cartes d'Armand Obiols a Mercè Rodoreda recopilades en el llibre 'Cartes a Mercè Rodoreda', editat per la Fundació La Mirada, a l'espai Ventura, amb una assistència que va omplir la sala de la presentació

La presentació va anar a càrrec d'Anna Maria Saludes qui ha fet la feina de recopilar i ordenar més de tres dècades de cartes que Mercè Rodoreda conservava d'Armand Obiols. Saludes és també l'autora del pròleg del llibre que situa les cartes en el seu moment històric i presenta l'autor per aquelles persones que en sàpiguen poc més que el nom.

Armand Obiols (pseudònim de Joan Prat i Esteve), nascut a Sabadell l'any 1904, escriptor, periodista i crític literari català que va ser un dels integrants (juntament amb Pere Quart i Francesc Trabal) de la coneguda com a 'Colla de Sabadell' durant la dècada de 1920. Després de la guerra es va haver d'exiliar. Durant l'exili, però, no va deixar de banda la seva activitat literària i crítica.

En aquest punt, Saludes va voler donar èmfasi a la figura d'Obiols com un dels escriptors i intel·lectuals més versàtils i totals de la literatura catalana.

Feia temps que des de diversos llocs es demanava la publicació d'aquestes cartes a causa de la seva importància. Deixant de banda la relació personal que hi va haver entre ells, les cartes reflecteixen la importància que va tenir Obiols en el procés de creació de les obres de Rodoreda: en va ser el primer lector i el conseller més exigent.

Anna Maria Saludes va voler puntualitzar, però, que era un error veure Obiols com el 'pigmalió' de la Rodoreda. Rodoreda, va dir, sense Obiols hauria estat la mateixa gran escriptora que va ser. Però va ser Obiols qui la va animar i tranquil·litzar en moments de dubte.

Les cartes són un document precís també sobre la duresa dels moments que els va tocar viure. Rodoreda i Obiols van iniciar una relació més propera quan es van veure obligats a abandonar casa seva per marxar a l'exili francès. Després d'una estada a Roissy-en-Brie, on van poder estretir els seus llaços, Obiols va ser requerit pel govern de Vichy i va haver de marxar. Allà el van posar a treballar en una pedrera. La duresa d'aquesta nova situació traspua de totes les cartes que ell li envia a ella en aquets anys.

Més tard, Obiols va anar canviant de ciutat, no sempre acompanyat de Rodoreda, cosa que ens ha permès avui tenir com a record i testimoni d'aquella època les cartes que es van anar escrivint.

El recull que es va presentar ahir conté només les cartes d'Armand Obiols a Mercè Rodoreda. Saludes va destacar el buit de 17 anys sense cartes que hi ha al mig.

Aquest epistolari és el primer que es publica d'Obiols. Anna Maria Saludes va expressar, però, el seu desig i convicció que la correspondència d'Obiols amb Tasis, Pi i Sunyer i d'altres destacades figures del moment podran ser ben aviat publicades i així omplir el buit que hi ha al voltant d'aquest escriptor sabadellenc que ha estat mig oblidat durant molt de temps.

27 maig 2011

Una notícia de VilaWeb.cat

Edició GENERAL

<http://www.vilaweb.cat>

[Enllaç permanent](#)